

еще да приведемъ въ нѣкое по-систематично и по-правилно употрѣбление. Таквоя едно безбожно обращение и обхождане съ таквоя единъ сериозенъ работенъ, каквото е языкътъ на единъ народъ, не е нѣщо за прощаване; то служи не само за развращение на языка, но има лоше влияние въобще и връзъ характерътъ на народа — лоши и много лоши сетини за самиятъ му политически животъ, който започенва при едно таквоя политическо поцѣпване и распадане на единството му. Освѣнъ това, пристрастното оной придържане на всякого о мѣстното му нарѣчие, о измысленното отъ него безрезонно и произволно правописание и раздробяването языка на толковы дребни нарѣчия и подъ нарѣчия; равнодушното ни, немаренето ни и не погръжването ни за едно обединение въ языкътъ поне, е не само заблуждение, а дори и прѣстѣпление; защото е единъ видъ посягане връзъ самото ни съществуване, като народъ и народъ класически за славенскитъ писменность.

Съ цѣль за едно възможно поправане на тѣзи у насъ крива посока въ отношение языка, азъ мисля да се прѣдприеме съставянето на единъ първоначаленъ хрестоматиченъ за изучаване българскій языкъ, като се пробератъ за образцы въ неж произведения взети исклучително почти отъ онова, което има народътъ свое си и което е общо негово притяжане, каквито сж дѣтински нѣкои заѣгалки, гатанки, ладанки, пѣсни при разни обряды и за разни случаи и събития, причты и пословицы, приказки и сказания народны, съ единъ рѣчь всичко що може да послужи за основно изучение на бащиный ни языкъ.

Пробраныйтъ този материалъ да се раздѣли на двѣ книги за употрѣбение въ първытъ два класса отъ сѣднитѣ у насъ учебны заведения при изучаването на граматикитъ. Съобразно съ тѣзи цѣль и намѣренне, освѣнъ твърдѣ малко нѣкой отборъ образцы отъ книжвеный ни языкъ, да се привнесе въ тѣи книжки доста материалъ отъ по-главнытъ нарѣчия на отечественый ни языкъ и да се нареди така, както се вижда по-удобно, за да може ученикътъ да се запознае съ разницытъ, да види всичкото богатство въ думытъ и обращенията на языкътъ ны и да ги усвои, като общо достояние на цѣль народъ; еще да се обвѣщи и съ съ самостоятелното творчество на народа, което тоже не е за прѣзиране. Въ съдържаннето на тѣи хрестоматичъ или на тѣи двѣ читанки трѣба да се гледа повече за улесненето въ изучаване языка, а съврѣменно съ него да върви и запознаването съ бытътъ и животътъ на народа, а най-вече съ неговото минжло, което тѣи ярко се рисува въ народнытъ творения.

За първъ пътъ въ таквоя единъ сборка може да се несполучи за да се състави пълненъ единъ учебникъ за языкътъ;